

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3765/04
25.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Т. П., против решења Министарства финансија Републике Србије у Београду бр. 401-00-1404/04-765 од 24.07.2004. године, у предмету утврђивања висине потраживања, у нејавној седници већа одржаној 25.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије у Београду бр. 401-00-1404/04-765 од 24.07.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужиоцу је утврђено потраживање, као основано у укупном износу од 3.181,55 ЕУР-а, са констатацијом да ће ради измирења обавеза по основу утврђеног потраживања, тужиоцу Република Србија издати обвезнице са роком доспећа према динамици и у износима означеним у ставу 2. диспозитива овог решења.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права указујући да је тужени орган погрешно утврдио висину његовог потраживања, с обзиром да је, према уговору о наменском девизном депозиту за привредни развој СР Србије који је 31.08.1989. године закључио са Нишком банком - Основном банком Ниш, положио 16.000,00 ДЕМ, и да је уговор приложио уз пријаву потраживања. Такође наводи да је већ оштећен радњама одговорног лица банке које није евидентирало све уплате у картици тужиоца, због чега се против одговорног лица води кривични поступак због кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 242. став 3. у вези става 1. КЗ РС, у стицају са кривичним делом фалсификовања службене исправе из члана 248. став 1. и 2. КЗ РС, а да у оспореном решењу о овим чињеницама нису дати разлози, односно да тужени орган није образложио због чега је тужиоцу утврђена висина потраживања у износу од 1/3 од висине потраживања које проистиче из уговора. Предлаже да Врховни суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је, на основу документације коју је поднео тужилац уз пријаву потраживања и документације банке која је у име Републике Србије обављала административне послове у вези са зајмом за привредни развој, извршио усаглашавање података и утврдио да тужилац има право на основу уплате девизних средстава зајма за привредни развој у СРС на износ потраживања у висини утврђеној у диспозитиву овог решења, а у складу са Законом о регулисању обавеза Републике Србије по основу зајма за привредни развој ("Сл. гласник РС" бр. 43/04), којим су уређени начин и услови измирења обавеза Републике Србије насталих прикупљањем девизних средстава путем наменске девизне штедње и издавањем обвезница које гласе на страна средства плаћања по основу зајма расписаног у складу са Законом о зајму за привредни развој у СРС ("Сл. гласник СРС" бр. 25/89... 32/90 и "Сл. гласник РС" бр. 5/91), као и обезбеђење средстава за ове намене. У износ потраживања у висини утврђеној као у диспозитиву, укључена је и уговорена каматна стопа на прикупљена девизна средства, закључно са 30. јуном 1999. године, као и каматна стопа од 2% на годишњем нивоу од 01. јула 1999. године до дана доспећа обвезница.

Основано тужилац тужбом указује на незаконитост решења туженог органа, с обзиром да је тужени орган приликом доношења оспореног решења повредио правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97), којим је прописано да образложење решења мора да садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

По оцени Врховног суда Србије, образложење оспореног решења не садржи све оне податке из којих би

се могло закључити да је чињенично стање правилно утврђено, нису дати разлози о одлучним чињеницама и околностима које су од значаја за правилно решавање ове управне ствари, нити се тужени орган позвао на пропис по којем је утврђивао висину каматне стопе, а из оспореног решења се не може утврдити како је камата обрачуната, за који период и на које износе. Наиме, у образложењу оспореног решења, тужени орган није образложио због чега је тужиоцу утврдио висину потраживања у износу од 3.181,55 ЕУР-а, у који износ улази и обрачуната уговорена каматна стопа и каматна стопа од 2% на годишњем нивоу од 01.јула 1999. године, нити такав закључак произлази из извештаја сачињеног 22.03.2000. године од стране извршног директора филијале ... банке, као ни из обрачуна зајма и камате власника улога П. Т. који је саставни део овог извештаја.

У поновном поступку тужени орган је у обавези да отклони наведене битне повреде правила поступка и донесе ново и на закону засновано решење, а у складу са примедбама изнетим у овој пресуди.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе чл. 41.став 2. у вези са чл. 38.став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), тужбу уважио и оспорено решење поништио, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу чл. 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 25.маја 2005. године, У.број 3765/04

Председник већа-судија,

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар,

Миланка Алкалај, с.р.

За тачност отправка

ЈК